

Hulpverlening rond dakloze mensen is het afgelopen jaar sterk verbeterd

HAARLEM - Miscommunicatie, moeilijke omstandigheden en onbegrip maakten dat Khalid zijn huis verloor. Na vier maanden in de dak- en thuislozenopvang bij HVO-Querido in de Wilhelminastraat, gaat hij binnenkort beschermd wonen. Hij is een van de 52 mensen die sinds de opening van de opvang, anderhalf jaar geleden, uitstromen. "Elk mooi verhaal is een aanknooppunt om iemand weer verder te helpen."

door Elizabeth Stilma

Joris de Heus is locatiemanager van de 24 uursopvang in het oude ING-gebouw. Veertig daklozen kunnen er de nacht doorbrengen. In de Velsperpoort zijn 31 plaatsen beschikbaar voor alleenstaanden, plus nog een plek voor twintig gezinnen. En in de tijdelijke locatie Bennebroek zijn 22 slaapplekken. "Wie het eerst komt, wie het eerst maalt. Dat is het principe. En je moet je melden voor twaalf uur 's ochtends om te zorgen dat je 's avonds een plek hebt. Kom je later, dan sta je op de reservelijst en moet je je om tien uur 's avonds melden. Dan wordt gekeken of er nog een bed vrij is." Overigens behelst de opvang meer dan alleen een bed. "Mensen zonder dak die hiervoor in aanmerking komen, krijgen voor 5,75 euro per nacht een avondmaaltijd, een douche en een overnachting met ontbijt. Maar we bieden ook begeleiding, omdat we zien dat de mensen die gebruikmaken van de opvang, kwetsbaar zijn en dus een hulpvraag hebben." De opvang is daarom zo kort mogelijk. Mensen kunnen er maximaal zes met verlenging tot negen maanden verblijven. In die tijd wordt gekeken naar de problemen waarmee de mensen kampen. "We zetten maatschappelijk werkers in om er zorg voor te dragen dat de maatschappelijke opvang tijdelijk is en dat de cliënten weten dat ze elders een

plekje zullen krijgen om aan hun problematiek te werken. En dat er een structurele oplossing wordt gevonden in het geval van mensen die door economische omstandigheden dakloos zijn geworden. We willen in geen geval mensen zonder onderdak op straat hebben", aldus De Heus.

Doorstroming

De maatschappelijk werkers kijken samen met hun cliënten naar de

mogelijkheden. "Wij van HVO-Querido kijken wat er met de klant aan de hand is. Is het psychisch, is er sprake van verslaving of een combinatie van die twee? Heeft degene een netwerk, moet-ie richting verslavingszorg of naar beschermd wonen? Dat zoeken we uit. En vervolgens verplaatsen we cliënten naar de plek die nodig is." De locatiemanager geeft wel aan dat cliënten vaak eerst op een wachtlijst worden geplaatst, maar dat doorstroming steeds sneller plaatsvindt: "De samenwerking tussen de verschillende organisaties is sterk verbeterd dit jaar en we zien dan ook dat de uitstroom sneller verloopt dan voorheen."

In 2016 hebben we 34 mensen uit de maatschappelijke opvang geleid, terwijl we nu, in april 2017, al op 18 zitten. Dat betekent dat er dit jaar waarschijnlijk meer mensen uitstromen dan vorig jaar. Bovendien zien we weinig mensen terug. Dat aantal is minimaal, dus dat stemt positief." Tijdens het verblijf in de 24 uursopvang wordt ook iets van de dakloze verwacht. Er wordt gekeken naar dagbesteding bij bedrijven zoals Ecosol, ActiefTalent

ontmoette hij na 17 jaar weer voor het eerst. Anderhalf jaar waren ze twee handen op een buik. "Vanaf het eerste moment dat ik hem zag, waren we dik met elkaar." Totdat het noodlot toesloeg en zijn zoon verdrong. "Toen kreeg ik een terugval en heb ik weer gebruikt." Maar ook uit dat dal klom hij weer. Nu heeft hij veel vrienden en werkt hij als vrijwilliger bij Stichting de Zonnebloem, Amnesty International en is hij taalcoach. Bovendien ontmoette Bastiaanse kortgeleden een bijzondere vrouw. En niet onbelangrijk, hij woont in zijn eigen flat met een dak boven zijn hoofd. "Dat geef ik nooit meer op. Het leven is weer leuk geworden. En dat had ik niet meer verwacht." ●

Locatiemanager Joris de Heus: "We zien dat de uitstroom sneller verloopt dan voorheen." (Foto: Elizabeth Stilma)

en de Bijna-Gratis-Markt. Of binnen de opvang waar mensen kunnen koken, boodschappen doen of schoonmaken. "Het is belangrijk dat je mensen zoveel mogelijk activeert."

Aanknooppunt

Een dankbare groep vindt Joris de Heus het. "Zij hebben niks en wij hebben wat te bieden. Natuurlijk willen mensen dat aangrijpen. En dat ervaren we. Alle cliënten hebben een verhaal en dat verhaal is een aanknooppunt om iemand weer verder te helpen." Zo ook in het geval van de 46-jarige Khalid die graag keyboard speelt. Doordat hij niet wist hoe hij hulp moest vragen toen hij wateroverlast had, niet kon lezen wat er in de waarschuwingsbrieven stond en de burens hem aanklaagden, werd hij zijn huis uitgezet en stond hij op straat. Bij

De dak- en thuislozenopvang aan de Wilhelminastraat (Foto: Elizabeth Stilma).

HVO-Querido vond hij wel de hulp die hij nodig had. Khalid: "Hier kwam ik goede mensen tegen. Zij hielpen me met de administratie en gaven me werk. Ik maak schoon in de opvang en ga binnenkort beschermd wonen. Daar ben ik heel blij mee. En dan kan ik misschien ook weer muziek maken. Ik kan nu verder met mijn leven." ●

"Het leven is weer leuk"

HAARLEM - Johan Bastiaanse (59) fietst regelmatig langs de dak- en thuislozenopvang aan de Wilhelminastraat. Nog steeds ziet hij daar mensen staan die hij kent vanuit de tijd dat hij zelf dakloos was én verslaafd. "In- en intriest vind ik het." Hij had een veilige jeugd, daar heeft het niet aan gelegen, maar die neiging tot verslaving: "Ja, dat zit in de familie", denkt Bastiaanse. Jarenlang waren drank, coke, heroïne en pillen zijn beste vrienden. Relaties liepen op de klippen, de omgang met zijn zoon werd hem ontzegd, werkcontracten beëindigd. Een leven aan de zelfkant viel hem ten deel: stelen, de bajes

Johan Bastiaanse (gefingerde naam) is uit het dal geklommen (Foto: Elizabeth Stilma).

en duistere types beheersten zijn dagelijkse bestaan. Maar zijn grootste zonde vindt hij dat hij er in al die jaren van verslaving niet voor zijn naasten is geweest. "Niet toen mijn moeder ziek werd, niet bij mijn vaders sterfbed of toen mijn broer stierf aan kanker." Nog steeds grijpt hem dat het meeste aan. Toen het een poosje beter ging, verkocht hij het Straatjournaal. Had er zelfs een column in. Hij vertelt het allemaal in zijn flat waar de foto's van zijn zoon aan de muur hangen. Die

Mensen zonder dak kunnen 24 uur per dag, 7 dagen per week terecht in de opvang (Foto: Elizabeth Stilma).